خبر

وزیر نیرو: سد «ماملو» آخرین منبع آبی تهرانی‌هاست

• **تسنیم:** وزیر نیرو گفت: روند بارش‌ها در سال آبی جدید نیز تغییر چندانی ندارد و پیش‌بینی می‌شود خشکسالی و کاهش بارش‌ها در سال آبی ۹۳-۹۴ نیز تداوم داشته باشد. حمید چیت‌چیان در حاشیه برگزاری آیین بزرگداشت شهید دکتر «حسن عباسپور» و ۵۰۰ شهید صنعت آب و برق کشور، در جمع خبرنگاران گفت: بررسی‌های انجام‌شده حاکی از آن است که روند بارش‌ها در سال آبی جدید نیز تغییر چندانی ندارد و همانند گذشته خواهد بود و ما ناچار هستیم سیاست‌های مدیریت مصرف آب در بخش صنعت، کشاورزی و شرب را با مراقبت‌های بیشتری اجرا کنیم.

وی تاکید کرد: حتی با انتقال آب از سد ماملو نیز تمام نیاز تهران مرتفع نمی‌شود و مردم باید سیاست مدیریت مصرف را دنبال و کمتر مصرف کنند.

توقف شماره‌گذاری برخی خودروهای سواری

• **ایسنا:** مشاور انجمن خودروسازان ایران از توقف شماره‌گذاری برخی خودروهای سواری داخلی به دلیل نداشتن کپسول آتش‌نشانی خبر داد. داوود میرخانی‌رشتی اظهار کرد: از ابتدای مهر شماره‌گذاری برخی خودروهای سواری داخلی به دلیل اجرایی‌شدن استاندارد اجباری نصب کپسول آتش‌نشانی، متوقف شده است.

واکنش زنگنه به کاهش قیمت نفت

• **مهر:** وزیر نفت با بیان اینکه در حال حاضر نیازی به برگزاری نشست فوق‌العاده اوپک برای بررسی روند سقوط قیمت‌های جهانی نفت نیست، اعلام کرد: توافق احتمالی ایران و غرب تاثیری بر قیمت نفت نخواهد داشت. بیژن زنگنه در جمع خبرنگاران درباره آخرین تحولات قیمت نفت در بازار جهانی گفت: میزان سقف تولید نفت اوپک باید متعادل شود تا قیمت‌های جهانی نفت دچار بی‌ثباتی نشوند. وزیر نفت در پاسخ به این سوال که آیا با توجه به ادامه روند سقوط قیمت‌های جهانی نفت به کمتر از ۱۰۰دلار نیازی به برگزاری نشست اضطراری توسط کشورهای عضو اوپک است، اظهار کرد: در شرایط فعلی با توجه به روند بازار نیازی به برگزاری جلسه اضطراری اوپک نیست.

۱۰میلیون یارانه‌بگیر امسال حذف نمی‌شوند

• **فارس:** معاون برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رییس‌جمهور گفت: قرار نیست تا پایان امسال ۱۰میلیون یارانه‌بگیر پردرآمد کشور را از فهرست خارج کنیم و یارانه‌ای به آنها اختصاص ندهیم. محمدباقر نوبخت اظهار کرد: ما هیچ‌جا اعلام نکردیم که می‌خواهیم یارانه مردم را قطع کنیم اما تلاشمان بر این است تا براساس مصوبه مجلس در بودجه سال آینده مجلس برنامه‌ریزی‌ها به سمتی حرکت کند تا افراد پردرآمد جامعه به‌تدریج از دریافت یارانه معاف شوند.

آغاز شناسایی دلالان مواد پتروشیمی

• **مهر:** قائم مقام وزارت صنعت، معدن و تجارت با اشاره به شناسایی برخی از دلالان و واسطه‌های بزرگ مواد پتروشیمی توسط وزارت صنعت اعلام کرد: قیمت آن دسته از مواد پتروشیمی تولید داخل که نسبت به قیمت‌های جهانی گران‌تر شده باشد به‌زودی در بازار داخلی کاهش می‌یابد. مجتبی خسروتاج، قائم مقام وزارت صنعت، معدن و تجارت با اشاره به شناسایی دلالان مواد پتروشیمی توسط این وزارتخانه، گفت: با آزادسازی قیمت محصولات پتروشیمی و فرآورده‌های پلیمری، برخی از شرکت‌های صاحب پروانه دیگر از بورس مواد خریداری نمی‌کنند.

مدیرکل فناوری اطلاعات و ارتباطات بانک‌مرکزی در گفت‌وگو با «شرق»:

اصناف برای ۱۰۰تومان جنجال می‌کنند

زهرا مهدور: درست سه‌ماه پیش بود که اولین فاز کارمزد در شبکه بانکی کلید خورد. بانک‌مرکزی به شبکه بانکی دستور داد تا از مردم بابت تراکنش مانده‌گیری از حساب‌ها کارمزد بگیرند. ۷۸میلیون‌نفر مردم این کشور بدون هیچ اعتراضی پذیرفتند که بابت این خدمت بانکی کارمزد بدهند؛ آب‌از‌آب هم تکان نخورد. حالا چند روزی است که بحث فاز دوم اخذ کارمزد از اصناف، فروشندگان و مغازه‌داران به‌میان آمده و جنجالی عظیم در کشور به‌پاشده آن هم بر سر پرداخت صدتک تومانی. اتفاق عجیب‌وغریبی در کشور رخ نداده، فقط دیگر قرار نیست همه‌چیز برای عده‌ای مفت باشد. ۱۰سالی است که pos یا همان پایانه‌های فروشگاهی برای رونق کسب‌وکار و تسهیل خریدهای روزمره مردم به اصناف و مغازه‌داران به صورت مجانی و رایگان داده شده است. دستگاه‌هایی که حالا حدود ۸۰۰ تا ۹۰۰هزار تومان قیمت دارند و برای این پایداری شبکه پرداختی سالانه ۹۰۰میلیارد تومان پول نیاز است. حالا اقلیتی کوچک اما بانفوذ و زور سیاسی سعی دارند تا همچنان بر دوش بانک‌ها و شرکت‌های psp سوار باشند و ریالی هم از بابت این خدمات از جیب مبارک خرج نکنند. سال‌ها پیش، بانک خصوصی «پارسیان» اولین بانکی بود که سیستم کارمزد را اجرایی کرد اما بانک دولتی «ملی» بزرگ‌ترین بانک کشور در رقابتی نه‌چندان سالم کارمزدها را صفر اعلام کرد. حالا همین بانک‌های دولتی که روزگاری به عده‌ای مفت خدمات می‌دادند، از محل بانکداری الکترونیک به زایاندهی مطلق رسیدند. ناصر حکیمی، مدیرکل فناوری اطلاعات و ارتباطات بانک‌مرکزی است که احیای کارمزدها در شبکه بانکی را به جان خریده است. مدیری که قصد دارد در سیستم کارمزدها یک عقب‌گرد تاریخی اعمال کند و پاک‌کن به دست، خرابکاری بانک‌های دولتی را به زیر اصلاحیه ببرد. او در همان ابتدای اجرای کارمزدها در شبکه بانکی، گفت: فازبه‌فاز اعمال کارمزدها با رنج و خونریزی همراه است. او آنقدر از این هیاهو و جنجال‌ها به ستوه آمده که در همان ابتدای گفت‌وگو با «شرق» گفت که اصلا دیگر برای من مهم نیست که می‌خواهد چه اتفاقی برای من بیفتد، می‌خواهم یک‌سری حرف‌ها را رُک و صریح بزنم حتی اگر برای من بار منفی به همراه داشته باشد.

آقای حکیمی در گذشته دریافت کارمزدها در شبکه بانکی چندان جدی نبود اما اکنون روی این موضوع خیلی تاکید می‌شود. به‌نظر می‌رسد که این تصمیم بی‌ارتباط با سخنان وزیر اقتصاد مبنی بر سودآوری کردن بانک‌ها و تاکید وی بر دریافت کارمزدها نباشد. آیا در ارایه این نظر نیم‌نگاهی هم به رویه جهانی شده است؟

در دنیا فعالیت بانکی بیشتر بر مبنای کارمزد است. به عبارت بهتر بانک‌های دنیا خیلی روی سود بانکی و تسهیلات حساب باز نمی‌کنند، درواقع به سپرده مشتری یک‌درصد سود هم تعلق نمی‌گیرد و سود تسهیلات حدود دو الی سه‌درصد است در عوض بانک‌ها بیشتر روی کارمزد کار می‌کنند. مثلا یکی از فعالیت‌های بسیار سودآور در بانک‌های دنیا بحث کارت اعتباری است. در سرویس کارت اعتباری، دارنده کارت هیچ پولی پرداخت نمی‌کند و بانک صرفا با اعتبارسنجی این کارت را به مشتری پرداخت می‌کند یعنی مشتری می‌تواند بدون اینکه پول در حساب خود داشته باشد، از این کارت استفاده کند. در پایان ماه صورت حسابی برای افراد خواهد آمد که این صورتحساب را بدون هیچ‌گونه سود و کارمزدی می‌توانند پرداخت کنند. این مساله برای ذهنیت کارشناسانی که در ایران اظهارنظرهای عجیب‌وغریب دارند، قابل فهم و درک نیست که چطور من به شما مفت‌ومجانی اعتبار بدهم و هیچ کارمزد و سودی هم از شما دریافت نکنم. ماجرا این است که از ۵۰سال پیش که بحث کارت اعتباری مطرح شد، شرکت‌های کارت اعتباری به فروشگاهی‌ها گفتند که ما از طرف بانک آمده‌ایم و برای یکسری از مشتریان که الان پول ندارند، اعتبار ایجاد می‌کنیم تا همین الان خرید کنند یعنی به‌جای اینکه چک برای یک‌ماه بعد پرداخت کنند، با کارت اعتباری خرید می‌کنند و همین الان هم پول را پرداخت می‌کنند. در ازای آن شرکت کارت اعتباری می‌گوید که باید یکی، دودرصد تخفیف بدهید. این تخفیف بین سه‌نفر یعنی بین کسی که پوزها را گذاشته و کسی که شبکه را اداره می‌کند و بخش عمده‌ای هم به بانکی که کارت اعتباری صادر کرده است، تقسیم می‌شود. یعنی بانکی که کارت اعتباری برای شما صادر می‌کند، از دارنده کارت هیچ پولی نمی‌گیرد و از شما تنها خواهش و تمنا می‌کند که از این کارت استفاده کنید چون هرچقدر شما از این اعتبار استفاده کنید، از مغازه‌دار تخفیف گرفته خواهد شد و پول آن نصیب بانک می‌شود، سود این امر برای بانک فوق‌العاده زیاد است. در بانک‌های دنیا وام با سود چهار یا پنج‌درصد داده می‌شود، مشتری ماهانه حدود یک‌درصد سود دارد بنابراین بیزینس کارت اعتباری برای بانک‌ها در آن طرف آب خیلی سودآور است. در این شرایط مردم راضی هستند چون بدون اینکه پول داشته باشند، اعتبار دارند و بدون اینکه سود بدهند، از اعتبارشان خرج می‌کنند. فروشنده راضی است چون مشتری نسیه از او خرید می‌کند اما نقدا از بانک پول خود را دریافت می‌کند، بانک هم راضی است چون در حالت عادی از بابت منابع خود از تسهیلات‌گیرنده چهار الی پنج‌درصد سود دریافت می‌کند اما زمانی که کارت اعتباری می‌دهد، ۱۰درصد سود می‌گیرد. چطور می‌شود که چنین سیستمی در آن طرف آب‌ها و در ۲۰۵ کشور اجرایی می‌شود و همه راضی هستند اما فقط در یک کشور یعنی ایران این اتفاق نیفتاده است.

اشکال کجاست؟

اشکال اینجاست که ما یک سیستم بانکداری دولتی داشتیم و ذهنیت غلط بانکداران این است که ما سپرده‌های خُرد مردم را جمع می‌کنیم و به بزرگ‌ها می‌دهیم. در حالی که در دنیا اینطور نیست. می‌گویند که سپرده‌های بزرگ‌ها نزد ماست و از این محل به مردم پول می‌دهیم تا جنس بزرگ‌ها را بتوانند خریداری کنند. کل نارضایتی‌ای که در سیستم بانکی و از طرف مردم می‌بینید، برای همین است که ما پول مردم را می‌گیریم و به یکسری کله‌گنده می‌دهیم که اینها هرچه دلشان خواست، تولید کنند. در حالی که در دنیا اینطور نیست، به مردم اعتبار می‌دهند تا خودشان بروند و انتخاب کنند که از کدام کله‌گنده می‌خواهند جنس بخرند. اگر اجناس خراب باشد، مردم آن را خریداری نمی‌کنند بنابراین اعتبارات بانکی سمت تولیدکننده‌ای که جنس خراب به دست مردم می‌دهد، نمی‌رود و این به آن معناست که مردم انتخاب می‌کنند. اما در ایران، ما برای مردم این شعور را قایل نشدیم که حق انتخاب داشته باشند. منابع و اعتبارات بانکی با استفاده از رابطه و نفوذ عاید کسانی می‌شود که زورشان می‌رسد یعنی همان کله‌گنده‌ها و بزرگ‌ها. مردم سپرده‌های خود را در بانک می‌گذارند و این را مثلا به یک شرکت خودروساز وام می‌دهند، خودروساز هم هرچه بخواهد تولید می‌کند، آش کشک خاله است مردم هم باید بخرند دیگر، چاره‌ای نیست، اعتبارات مملکت در جیب اینها رفته است. این مساله به خاطر این است که بانکداران ما در اوایل دهه‌های ۶۰ و ۷۰ بانکدار نبودند و مدیر دولتی بودند. چون در آن زمان که بانک‌ها دولتی شدند، بانک به یک اداره تبدیل شد و مدیران بانک‌ها هم به کارمند آن اداره و آدم دولتی تبدیل شدند که تنها حقوقی را از بابت کارهایی که انجام می‌دادند، دریافت می‌کردند و به فکر این نبودند که خلاقیتی نشان دهند یا ببینند که بانک‌های دنیا چه کاری می‌کنند. اما می‌خواهم یک نکته جالب را بگویم، در مورد همین مساله کارت اعتباری با علما صحبت می‌کردم، هیچ‌یک از علما هیچ شبهه ربوی به آن وارد نکردند و اتفاقا گفتند کاملا شرعی است؛ چون شکل اسلامی آن همین قرض‌الحسنه است.

سیستم بنکینگ در دنیا، هم منطبق بر شرع ما و هم منطبق بر کسب و کار تجاری بانک‌هاست و هم سودآور است ضمن آنکه مردم، بانک‌ها و فروشنده‌ها همه راضی هستند. اما در سیستم بانکی ما شک و شبهه شرعی وجود دارد، بانک سود بالایی دریافت می‌کند و مردم در حالی که سود بالایی پرداخت می‌کنند که دسترسی به منابع ندارند. شما اگر دومیلیون تومان وام از بانک بخواهید، باید از ۵۰جای مختلف امضا بگیرید، حالا من از شما می‌پرسم، این وسط چه کسی سود می‌برد؟

از دیدگاه مردم، بانک‌ها...!

نه، بانک‌ها همه زیان‌ده هستند. علتش این است که وام‌های بزرگ به کسب و کارهای خیلی بزرگ و حالا کسب و کارهای خیلی بزرگ در رکود دچار مشکل شده‌اند و نمی‌توانند پول بانک‌ها را پس دهند در نتیجه بانک‌ها منابع ندارند. این وسط فقط مغازه‌دارها و فروشگاه‌ها هستند که حاضر نیستند حتی یک قدم برای تسهیل پرداخت و رونق بازار بردارند. این هم مشکل اشخاص مغازه‌دار نیست، مشکل یک سیستمی است که بابت پرداخت صدتا تک‌تومانی کارمزد جنجال به‌پا می‌کنند. اینها در واقع یک ماهیت صنفی دارد و به‌خوبی جا نیفتاده و به همین علت عقل جمعی را می‌طلبد. برای مغازه‌دار جا نیفتاده که وقتی بانک اعتبار و تسهیلاتی ایجاد می‌کند، فروش تو بالاتر می‌رود. بهتر است مثالی بزنم، در خانواده ما بازاری و مغازه‌دار زیاد است، من با آنها در این‌باره صحبت می‌کنم. واقعا از وقتی pos آمده، فروش آنها در مغازه‌ها بالاتر رفته است. چون افراد برای خرید کالا باید پول نقدی می‌آوردند و چون پول کمی در جیب داشتند، کم خرید می‌کردند اما اکنون چون همه، کارت بانکی در دست دارند و به اصطلاح پول‌های قلمبه آنها در کارتشان است، هوس می‌کنند چیزهای دیگری هم بخرند، در نتیجه مغازه‌داران با آمدن pos عملا فروش‌شان بالاتر رفته ولی هیچ‌کس راجع‌به این مساله صحبت نمی‌کند. مغازه‌داران می‌گویند که ما نوکر بی‌جیره و مواجب بانک‌ها شده‌ایم. من یک خواهش از مغازه‌داران دارم؛ نقدا از مشتریان پول دریافت کنید و این لطف و کرمتان را از سر بانک‌ها بردارید. اگر شما پول نقد از مشتری بگیرید و در گاوصندوق مغازه بگذارید، سود به آن تعلق می‌گیرد؟ اینها همه در حالی است که وقتی pos خریداری می‌کنید، می‌توانید در حساب کوتاه‌مدت بگذارید و ۱۰درصد سود بگیرید. دوساعت بعد از خرید مشتری پول در حساب مغازه‌دار است یعنی در اصل، پول مغازه‌دار شب در حسابش است و بانک به ازای همان یک‌شب به مغازه‌دار سود می‌دهد. حالا پولشان را در گاوصندوق بگذارند، آیا به آن سود تعلق می‌گیرد؟ تازه باید آن پول را به بانک ببرند و در حساب جاری واریز کنند تا بتوانند چک بکشند، پس منتی روی بانک نیست... اتفاقا pos باعث شده هزینه بانک بالا برود چون اکنون pos را به حساب کوتاه‌مدت وصل می‌کنند که این حساب کوتاه‌مدت پشتیبان حساب جاری هم هست، از همان شب سود می‌گیرند، بنابراین بانک باید هزینه اضافه‌تری هم پرداخت کند. این را من چندین بار گفتم اما مثل اینکه برای دوستان جا نمی‌افتد. می‌خواهم یکسری حرف‌ها را رک و صریح بزنم حتی اگر برای من بار منفی به همراه داشته باشد؛ اصولا به سر کسی می‌زنند که مظلوم است و صدایش به جایی نمی‌رسد.

یعنی بانک‌مرکزی و بانک‌ها مظلوم هستند؟

نه... مردم مظلوم هستند. اگر قرار بود، ما این کارمزد را از مردم می‌گرفتیم، اینقدر سروصدا درست نمی‌شد که از مغازه‌دار می‌خواهیم بگیریم. سه ماه پیش کارمزد مانده‌گیری را از مردم گرفتیم اما این همه سر و صدا نداشت، مبلغ آن هم ۱۲۰ تومان بود. اما روی این کارمزد فروشنده اتحادیه صنفی وارد می‌شود، مساله به مجلس کشیده می‌شود و بعضی‌ها مساله را سیاسی می‌کنند.

تا حالا به تبلیغات بانک‌ها در ایران و خارج از ایران توجه کرده‌اید؛ در ایران همه بانک‌ها تبلیغ می‌کنند که نزد ما سپرده‌گذاری کنید اما در دنیا حتی یک تبلیغ به این شکل پیدا نمی‌کنید. بانک‌های دنیا فقط تبلیغ می‌کنند که از ما کارت اعتباری، وام مسکن و وام خودرو بگیرید. در دنیا بانک‌ها عقل خود را کنار هم می‌گذارند و می‌گویند که برای ما مهم است که مردم به ما اعتماد کنند و پول خود را نزد ما سپرده‌گذاری کنند

فکر می‌کنید علت این همه هیاهو و جنجال چیست؟

واقعیت این است که مغازه‌داران زورشان می‌رسد و نفوذ سیاسی دارند.

یعنی بانک‌مرکزی حریف آنها نمی‌شود؟

ما کار خودمان را می‌کنیم چون اعتقاد داریم این کار درست است. اعتقاد من این است که کرامت انسان‌ها و مشتری‌ها در داخل کشور و حداقل در نظام پولی کشور به درستی رعایت نمی‌شود. هدف غایی سیستم بانکی باید خدمت‌رسانی به افرادی باشد که در بانک حساب باز می‌کنند و پول خود را در بانک می‌گذارند. اکثریت این افراد کسانی هستند که از بانک کارت بانکی دریافت می‌کنند و بانک هم باید به اینها سرویس بدهد. فروشنده باید متوجه این امر باشد که مردم ولی‌نعمت هستند بنابراین فروشنده هم باید به مردم خدمت کند و تسهیلات فراهم کند. تا حالا به تبلیغات بانک‌ها در ایران توجه کرده‌اید؛ در ایران همه بانک‌ها تبلیغ می‌کنند که نزد ما سپرده‌گذاری کنید اما در دنیا حتی یک تبلیغ به این شکل پیدا نمی‌کنید. بانک‌های دنیا فقط تبلیغ می‌کنند که از ما کارت اعتباری، وام مسکن و وام خودرو بگیرید. در دنیا بانک‌ها عقل خود را روی هم می‌گذارند و می‌گویند که برای ما مهم است که مردم به ما اعتماد کنند و پول خود را نزد ما سپرده‌گذاری کنند. کسب و کارها چه کوچک، بزرگ و متوسط مجبورند که پول خود را در بانک‌ها بگذارند چون رقم‌هایی که با آن کار می‌کنند، بزرگ است و با پول نقد نمی‌توانند کار کنند. یعنی فرقی نمی‌کند که با چک کار کنند یا ابزارهای پرداخت الکترونیکی، چون پول باید در حساب بانکی باشد. بنابراین همه بانک‌ها با یکدیگر به این نتیجه می‌رسند که این پول هست پس برای چه باید تبلیغ کنیم که بیایید در بانک ما سپرده‌گذاری کنید. بانک‌های دنیا تبلیغ می‌کنند که مردم از آنها وام بگیرند تا بدهکار بانک باشند. مردم در آن طرف آب، اکثرا بدهکار هستند و بنابراین پولی برای سپرده‌گذاری ندارند.

چرا این اتفاق در ایران نمی‌افتد؟

چون در ایران انجمن بانکی وجود ندارد که بانکداران در آن با هم مثل جنتلمن‌ها صحبت کنند و توافق شود که این کیک را چطور تقسیم کنند. بنابراین با همدیگر نجنگیم چون این پول هست. این نقدینگی که در قالب سپرده‌های دیداری به حساب می‌آید، در بانک‌ها وجود دارد. بانک‌های ما برای اینکه بین خودشان رقابت کنند، مرتب نرخ سود را بالا بردند. از نظر اقتصادی پول به دو دسته اسکناس و مسکوک و سپرده‌های بانکی تبدیل می‌شود که این اسکناس تقریبا ثابت است چون بانک‌مرکزی برای چاپ اسکناس محدودیت‌های خاص خودش را دارد. پس از این پول آن هفت‌درصد اسکناس و ۹۳درصد آن سپرده دیداری بانک‌هاست. بنابراین ۹۳درصد در قالب سپرده دیداری در بانک‌ها موجود است. در دنیا بانک‌ها توافق می‌کنند که این ۹۳درصد پول که وجود دارد چرا ما باید به آن سود بدهیم؟ همه با هم توافق می‌کنند که سود بانکی ندهند. در اینجا مشتری معترض می‌شود که بانک به من سود نمی‌دهد پس من می‌روم و طلا می‌خرم؛ آن ۹۳درصد سپرده‌های دیداری تغییری نمی‌کند چون جواهرفروش همان پول را به بانک برمی‌گرداند. در ایران نگرانی‌های خاصی وجود دارد که وای اگر سودها پایین بیاید مردم پول‌های خود را از شبکه بانکی بیرون می‌کشند در صورتی که این‌طور نیست. مفهوم بانکی در آن طرف آب خیلی ساده است اما در ۲۰سال اخیر چنین اتفاقاتی در شبکه بانکی ما نیفتاده است، چون ما عقل جمعی نداریم.

بانک‌های دنیا تقریبا از بابت کدام‌یک از خدمات خود کارمزد دریافت می‌کنند؟

تقریبا شما در بانک‌های دنیا نفس هم که بکشید، آنها از شما کارمزد می‌گیرند منتها آنجا عدالت برقرار است. فرض کنید به جای کارت‌های بانکی معمولی که در دست شهروندان ما وجود دارد، کارت اعتباری بود. سالانه مردم ما در شبکه pos حدود ۷۲۰هزارمیلیارد تومان خرید می‌کنند، درآمد بانک‌ها از این محل می‌توانست هفت‌هزار میلیارد تومان باشد، بدون اینکه دیناری سود بابت تسهیلات بگیرند. این خیلی بیشتر از آن سودی است که اکنون بانک‌ها در مجموع دارند. امیدوار هستیم حرکت‌هایی که اکنون شروع کرده‌ایم، پنج‌سال بعد ما را به سیستم کارت اعتباری برساند. تجربه در ایران و در دنیا ثابت کرده اعتبارات خرد یعنی اعتباراتی که به اشخاص می‌دهند، بی‌خطرترین اعتبارات است و ضریب بازگشت آن از همه وام‌هایی که می‌دهند، بیشتر و ریسک آن کمتر است. درحالی‌که شما وقتی به بزرگ‌ها وام می‌دهید، ریسک بالایی در پی دارد، چون ممکن است ورشکسته شوند. بانک‌ها در دنیا خیلی دوست دارند به اشخاص وام بدهند تا به کسب و کارها. شما به‌عنوان شهروند ایرانی باید دارای کرامت باشید؛ کرامت این است که شما کد ملی دارید و رد شما در سیستم بانکی ثبت می‌شود. در دنیا هر فردی در شبکه بانکی دارای اعتبار و امتیازی است، بدون آنکه شخص نزد بانک وثیقه یا سند بگذارد یا ضامن ببرد با توجه به سوابق شخص به او اعتبار می‌دهند. در آن طرف آب این اتفاق می‌افتد که بعضی‌ها پول بانک را برنگردانند، منتها زمانی‌که پول بانک را پس نمی‌دهند، به‌عنوان مشتری بدحساب ثبت می‌شوند و وقتی به مشتری بدحساب در بانک‌های دنیا تبدیل شوید، زندگی تیره و تار می‌شود. نمی‌توانید نفس بکشید، هیچ بانکی برای شما حساب باز نمی‌کند، پول‌های شما در همه بانک‌ها تا زمانی که بدهی‌تان را پرداخت کنید، بلوکه می‌شود. معامله خانه و ماشین نمی‌توانید انجام بدهید. گواهینامه نمی‌توانید بگیرید، راه نمی‌توانید بروید، نفس نمی‌توانید بکشید تا پول بانک را پس دهید. سیستم بانک‌های دنیا به این شکل است که اگر خوش‌حساب باشید، اعتبار به شما داده می‌شود اما زمانی که بدحساب شوید، پوست شما را می‌کنند. ما به اشخاص اعتماد نمی‌کنیم اما با دزدها هم کاری نداریم، با بدحساب‌ها کاری نداریم و سابقه آنها را جایی نگه نمی‌داریم و زندگی آنها را قفل نمی‌کنیم، در نتیجه انسان از آنجایی که یک موجود معقول است، وقتی نگاه می‌کند هزینه کلاهبرداری کم است، جذب این کارهای غیراخلاقی می‌شوند. همین مساله موجب شده که شهروندی که سالم است و شرافتمندانه کار کرده، نتواند دومیلیون‌تومان وام بگیرد.

اساسا اعمال کارمزدها در ایران چقدر به سودآوری بانک‌ها کمک می‌کند؟

این یک حرکت کلی است؛ همه اجزای آن را باید با یکدیگر ببینید. ما می‌خواهیم به این سمت حرکت کنیم که نرخ سود تسهیلات را پایین بیاوریم و دسترسی به اعتبارات برای مردم عادی بهتر شود؛ این امر موجب می‌شود که درآمد بانک‌ها از محل عملیات اعتباری آنها کاهش پیدا کند، جبران این درآمد در کارمزد است. اگر هزینه اعتبارات کاهش یابد، قیمت تمام‌شده جنس کمتر می‌شود، بنابراین زمانی‌که نرخ اعتبارات بالاست، همه مردم هزینه بانک‌ها را پرداخت می‌کنند. خود من در سال شاید ماهی یک یا دوبار به بانک بروم، چون کاری با بانک ندارم، با کارت خود خرید می‌کنم، حقوق هم به کارتم واریز می‌شود، کار تجاری هم نمی‌کنم. ولی یک مغازه‌دار یا کاسب مدام در بانک است چرا من شهروند که با بانک کاری ندارم باید از محل گران‌شدن اعتبارات هزینه‌های بانک را پرداخت کنم که استفاده‌کننده اصلی آن فروشگاه‌ها و شرکت‌ها و مغازه‌داران هستند؟ آیا این عدالت است؟ اگر اینگونه هزینه‌ها را بانک‌ها بدهند، روی اعتبارات می‌رود که درنهایت قیمت کالاها بالا می‌رود و زمانی‌که قیمت کالاها بالاتر برود ۷۸میلیون‌نفر در کشور باید هزینه آن را پرداخت کنند. مگر غیراز این است که تسهیلات برای مغازه‌دار فراهم شده صدتومان آن را باید بدهد دیگر. ما می‌خواهیم هزینه‌های پنهانی را که به ۷۸میلیون‌نفر در کشور تحمیل می‌شود، شفاف کنیم تا به جای آن هرکسی که بیشتر از سرویس‌های بانکی استفاده می‌کند، هزینه‌های آن را پرداخت کند. برخلاف تصور آقایان، هدف ما بانکداری الکترونیک نیست، هدف ما این است که مردم مبادلات خود را راحت‌تر انجام بدهند. بانکداری الکترونیک فقط ابزار ماست. باور کنید اگر سیستمی وجود داشت که شهروندان بتوانند با همان بارکد کارت‌های ملی کار کنند، کارت‌های بانکی را کنار می‌گذاشتیم. چون بیخودی داریم هزینه می‌کنیم. واقعیت این است که هزینه مبادله در ایران بسیار بالاست. هزینه مبادله در ایران ۱۳۰ تومان است اما در آمریکا ۳۰تومان است.

ادامه در صفحه ۵

گذر

اقتصاد ایران ۴/۶درصد رشد کرد

• **شرق:** پیش‌بینی‌ها از چندماه پیش بر محور روند صعودی رشد اقتصادی حرکت می‌کرد اما خبر رسیدن به ۴/۶درصد رشد در سه‌ماهه امسال نه در پیش‌بینی‌های کارشناسان بود نه حتی مسوولان از آن سخنی به میان آوردند. بالاترین عددی که برای امسال عنوان می‌شد رسیدن به نرخ دودرصد بود. اما بانک مرکزی روز پنجشنبه با انتشار این خبر همه را شگفت‌زده کرد. با وجود آنکه رشد اقتصادی در بخش نفت، کشاورزی و صنعت به‌واسطه افزایش تولید بخش خودروسازی تا حدی قابل پیش‌بینی بود اما رشدها فراتر از تصور به بخش‌هایی همچون مسکن و معدن هم سرایت کرده است. براساس محاسبات اولیه و مقدماتی، تولید ناخالص داخلی کشور به قیمت پایه و به قیمت‌های ثابت سال ۱۳۸۳ از ۴۵۹هزارو۲۵۲میلیاردریال در سه‌ماه نخست سال ۹۲ به ۴۸۰هزارو۴۹۱میلیاردریال در سه‌ماه اول سال۹۳ افزایش یافته و گویای ۴/۶درصد رشد اقتصادی در این مدت است. ثبت چنین رقمی برای رشد اقتصادی ایران در فصل بهار از پیش‌بینی مسوولان بانک مرکزی و دولت بسیار فراتر است. طیب‌نیا، وزیر اقتصاد اولین مسوول دولتی بود که از رشد مثبت اقتصادی ایران خبر داد و گفت: اولین برآوردهای مقدماتی حکایت از مثبت‌شدن رشد اقتصادی در سه‌ماهه اول سال۹۳ دارد که هرچند این نرخ رشد کوچک است، اما نشانه‌های خوبی از سیر خروج از رکود را نشان می‌دهد. محمدباقر نوبخت، معاون برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رییس‌جمهور در این‌باره گفته بود: پیش‌بینی ما این است که تا پایان شش‌ماه اول سال بیش از یک‌درصد رشد اقتصادی و تا پایان سال این رشد به دودرصد برسد. البته برآورد دیگری بدون ذکر منبع توسط نهاوندیان، رییس‌دفتر رییس‌جمهور شده بود. وی برآورد چهارماه نخست امسال نرخ رشد را بالای دودرصد اعلام و ابراز امیدواری کرد تا پایان سال‌جاری این متغیر رشد بیشتری داشته باشد. درواقع شاید خوش‌بین‌ترین فرد در دولت یازدهم رشد مثبت ۴/۶ درصدی اقتصاد ایران در سه‌ماهه اول سال‌جاری را تصور نمی‌کرد. در این دوره رشد اقتصادی ایران با احتساب نفت در سه‌ماهه اول امسال به ۴/۶درصد و بدون نفت به ۴/۴درصد رسیده است. همچنین بخش صنایع و معادن با ثبت عدد ۸/۱درصد بیشترین و بخش کشاورزی با ۳/۳درصد کمترین رشد را داشته‌اند. این در حالی است که رشد بخش کشاورزی در بهار سال گذشته مثبت ۶/۸درصد و صنایع و معادن منفی هفت‌درصد بوده است. همچنین رشد بخش نفت ۶/۱درصد و خدمات ۳/۷درصد محاسبه شده است. طبق این گزارش، برآورد ارزش‌افزوده فعالیت‌های مختلف اقتصادی در سه‌ماه اول امسال نشان‌دهنده آن است که علت عمده افزایش نرخ رشد تولید ناخالص داخلی را باید در افزایش رشد ارزش‌افزوده فعالیت‌های نفت، صنعت، بازرگانی، رستوران و هتلداری و خدمات موسسات پولی و مالی جست‌وجو کرد. مهدی تقوی، کارشناس اقتصادی در گفت‌وگو با «شرق» خاطرنشان کرد: با توجه به نتایج مثبتی که از مذاکرات اولیه نشست‌های ژنو حاصل شد؛ رشد بخش نفت قابل پیش‌بینی بود. همچنین با ایجاد جو روانی آرام‌تر نسبت به گذشته و با بازگشت بخشی از پول‌های بلوکه‌شده نفتی به ایران می‌شد پیش‌بینی کرد بخش‌ها دارای تحرکاتی هرچند جزیی شوند و از رکودی که دامنگیرشان شده فاصله اندکی بگیرند. وی گفت: با وجود این رشد ۱۰/۵درصدی بخش معدن و رشد ۱۰درصدی بخش صنعت کشور با وجود تاثیری که از رشد بخش خودرو داشته است؛ از ارقام شگفتی ساز خبر بانک مرکزی است. این کارشناس اقتصادی تاکید کرد: با این حال با توجه به اینکه رشد اعلام شده مربوط به سه‌ماهه ابتدای سال است نمی‌توان چندان بر آن تکیه کرد و برای قضاوت درباره ایجاد رونق و خروج از رکود باید آمار یک‌ساله کشور را مورد توجه و بررسی داشت. براساس گزارش بانک مرکزی در سه‌ماهه اول سال ۹۳، سهم ارزش‌افزوده هریک از فعالیت‌های مذکور در نرخ رشد ۴/۶درصدی تولید ناخالص داخلی به‌ترتیب ۰/۷، ۱/۵، ۱، ۰/۶درصد برآورد شده است. گروه صنایع و معادن در سه‌ماهه نخست امسال از نرخ رشد ۸/۱درصد، برخوردار بوده که در مقایسه با دوره مشابه سال قبل ۱۵/۱ درصد افزایش یافته و در نتیجه سهمی معادل دودرصد از نرخ رشد ۴/۶درصدی اقتصاد را در دوره مورد بررسی به خود اختصاص داده است. در گروه صنایع و معادن، ارزش‌افزوده بخش‌های «صنعت»، «معدن»، «آب و برق و گاز» و «ساختمان» به‌ترتیب نرخ رشد ۱۰درصد، ۱۰/۵درصد، ۱۱/۷درصد و ۲/۱درصدی را به خود اختصاص داده‌اند.

بازار . پنجشنبه ۳ مهر

طلاو سکه *	قیمت
طرح جدید	۹۲۲۰۰۰
طرح قدیم	۹۲۱۰۰۰
نیم	۴۶۴۰۰۰
ربع	۲۶۴۰۰۰
گرمی	۱۷۱۵۰۰
گرم ۱۸ عیار	۹۴۳۲۹
اونس * (دلار)	۱۲۲۷

قیمت انواع سکه و طلا در بازار رسمی
قیمت در ساعت ۱۸

ارز *	قیمت(تومان)
دلار آمریکا	۳۱۹۹
یورو	۴۱۳۳
پوند	۵۲۱۹
درهم	۸۷۳

* نرخ انواع ارز در صرافی‌های مجاز تهران

داغ جانسوز فراموش نگردد هرگز

یازده سال بر آتش فراق همسر و مادر عزیزمان خانم نوشین خواجه نوری نشسته ایم هیچ چیزحتی گذر زمان هم غم فراقش را تسکین نبخشیده و در تمام لحظات نبودش را همیشه و همه جا باحس حضورش و عطر وجودش زندگی کردیم و همواره یاد او زینت بخش تمام لحظات زندگیمان بود . یکشنبه مورخ ۹۳/۷/۶ با دوستانش بر سرمزار او از ساعت ۱۷ الی ۱۸/۳۰ برای یادآوری جمعی خاطرات خوب او حضور می یابیم .

دکتر فرزین برزویه - جانان برزویه - اندیشه برزویه
بابک برزویه - آرش برزویه
خانواده خواجه نوری